

A Fővárosi Ítéltábla a Kocsisné dr. László Ildikó ügyvéd (**fél címe**) által képviselt felperes neve(**felperes címe**) felperesnek, az alperes neve... (**fél címe**) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. április 6. napján meghozott 20.P.24.778/2015/9. számú ítélete ellen a felperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felhívására 15.000 (Tizenötezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes módosított keresetében 3.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest elsődlegesen az eljárás ésszerű időn belül történő befejezésének elmulasztása, másodlagosan bírósági jogkörben okozott kár megtérítése címén.

A Fővárosi Törvényszék a 9. sorszámú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Egyidejűleg kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 180.000 forint feljegyzett kereseti illetéket. Az elsőfokú bíróság a kereseti illeték összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII. 22.) a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 13. § (2) bekezdésére, valamint a 15. § (1) és (3) bekezdéseire figyelemmel állapította meg.

Az ítélet kereseti illetéket megállapító rendelkezése ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását, és elsődlegesen a kereseti illeték megfizetése alól történő mentesítését, másodlagosan annak 18.000 forintra történő mérséklését kérte. Indokolásában kifejtette, hogy ugyanazon ügyre vonatkozóan a Fővárosi Törvényszék 6.P.23.274/2015/2. számú jogerős határozatában már megállapította a 18.000 forint mérsékelt kereseti illetéket. A felperes tárgyalás tartását nem kérte.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a felperes által megjelölt másik perben született döntés érdemi vizsgálat nélküli elutasítást tartalmazott, ezért volt helye az illeték mérséklésének, azonban jelen perben a bíróság ítélettel

határozott, ami kizárja az Itv. 58. §(1) bekezdésének az alkalmazását. Az alperes tárgyalás tartását nem kérte.

A felperes fellebbezésében nem támadta az elsőfokú bíróság ítéletének keresetet elutasító rendelkezését, ezért ez a rendelkezés fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett az 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 228. §-ának (4) bekezdése alapján. Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla kizárólag az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezését vizsgálta felül.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az Itv. 39. § (1) bekezdése szerint a polgári peres és nem peres eljárásban az illeték alapja – ha törvény másként nem rendelkezik – az eljárás tárgyának az eljárás megindításakor fennálló értéke, jogorvoslati eljárásban pedig a vitássá tett követelés vagy követelésrész értéke.

A Pp. 24. § (1) bekezdése szerint a pertárgy értékének megállapításánál a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értéke az irányadó. A felperes a 20.P.24.778/2015. számon folyamatban volt eljárásban, illetőleg a jelen eljárásban előterjesztett keresetében egyaránt 3.000.000 forint összegű nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest, így a fenti jogszabályhely alapján mindkét eljárásban ezt az összeget kellett a pertárgy értékének tekinteni. A peres eljárás illetéke az Itv. 42. § (1) bekezdésének a) pontja alapján az illetékalap 6%-a, de legalább 15.000 forint, legfeljebb 1.500.000 forint. Így a 3.000.0000 forint pertárgyérték alapulvételével a kereseti illeték mértéke mindkét eljárásban 180.000 forint volt.

Az Itv. 58. §-a határozza meg az illeték mérséklésének részletes szabályait a polgári eljárásban. Az 58. § (1) bekezdésének f) pontja értelmében az illeték a peres eljárás illetékének 10%-a, ha a bíróság az eljárást megindító beadványt idézés kibocsátása – nemperes eljárás esetén érdemi vizsgálat, cégbíróági eljárás esetén hiánypótlási eljárás lefolytatása – nélkül hivatalból elutasítja, vagy a pert a Pp. 157. §-a a) pontja alapján megszünteti. A periratok vizsgálata során megállapítható volt, hogy a felperes fellebbezésében hivatkozott 6.P.23.274/2015. szám alatti peres eljárásban a Fővárosi Törvényszék 6.P. 23.274/2015/2. számú jogerős végzésével – a tárgyalás kitűzése előtt – a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította. Ezért az eljárás befejezésének mikéntjére tekintettel a jogszabályok alkalmazásával – az Itv. 58. § (1) bekezdés f) pontjának figyelembe vételével – állapította meg a 18.000 forint összegű mérsékelt kereseti illetéket.

Az ugyanazon követelést más alperessel szemben érvényesítő újabb perben a felperesi hivatkozással szemben tehát nem ugyanazon ügyben az elsőfokú bíróság a tárgyalás kitűzésére alkalmas keresetlevél befogadását követően 2016. március 23. napján tárgyalást tartott, ezt követően érdemi döntést hozott, a kereset tárgyában ítélettel határozott, amelynek során a felperes keresetét elutasította. Ennek jogkövetkezményeként a felperes jelen eljárásban pereszes lett, így a perköltség viselésére a Pp. 78. (1) bekezdése az irányadó. Ebből következően jelen eljárásban a felperesi érveléssel ellentétben az Itv. 58. § (1) bekezdésében foglalt feltételek nem teljesülnek. Az elsőfokú bíróság tehát a Pp. 78. § (1) bekezdésének helytálló alkalmazásával kötelezte a pereszes felperest a 180.000 forint kereseti illeték megfizetésére, amely törvényi felhatalmazás hiányában még méltányosságból sem mérsékelhető.

Fentiek értelmében tehát a kereseti illeték mérséklésére okot adó körülmény nem merült fel, ezért a másodfokú bíróság nem látott jogi lehetőséget a felperest terhelő kereseti illeték csökkentésére. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel az ítéltábla utal arra, hogy a felperes az Itv. 88. § (2) bekezdése értelmében az adózás rendjéről szóló törvény szabályai szerint kérheti az illeték

méltányosság címén történő részbeni vagy teljes elengedését, illetve az illeték részletekben való megfizetésének engedélyezését a Nemzeti Adó és Vámhivataltól.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét annak fellebbezett részében a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az ítéltábla az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére az Itv. 39. § (1) bekezdése, illetve a 46. §-ának (1) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése és a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte.

Budapest, 2016. szeptember 13.

. Lukács Zsuzsanna s. k.
a tanács elnöke

Kepesné dr. Bekő Borbála s. k.
előadó bíró

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s. k.
bíró

A kiadmány hiteléül: